

Vreme: 24.09.2026 07:00

Medij: danas.rs

Link: <https://www.danas.rs/kolumna/dragoljub-petrovic/prvi-put-s-kesicem-na-jutjubrenje/>

Autori: Dexy

Teme: bezbednost u saobraćaju i saobraćajna signalizacija

Naslov: Prvi put s Kesićem na jut(jub)renje

5098

Tačne lokacije vojnih & špijunskih objekata se nikada ne otkrivaju, pa tako ni lokacije gde se snimaju emisije koje su prešle u poluilegalu. Znam samo da je prošlog petka u pola dvanaest na navigaciji u kolima druga Neše, jednog od scenarista "24 minuta sa Zoranom Kesićem", pisalo da smo do novog studija udaljeni 25 kilometara.

U tom momentu stajali smo na semaforu na početku Francuske ulice. Sve je tog petka bilo premijerno. Neša je tek nedavno dobio vozačku dozvolu i vozio je polako ali sigurno. Bilo mu je ovo prvi put da bez instruktora vozi po [autoputu](#), drugi scenarista Viktor ga je, kao iskusni suvozač na reliju "Sutjeska", povremeno savetovao tonom prekaljenog drajvera, "sada migavac", "gledaš levo", pa smo na prvo snimanje emisije "24 minuta sa Zoranom Kesićem" bez televizije, stigli tačno u minut, u komadu. Navigacija nas je dovela tik ispred studija smeštenog u redu privatnih kuća dalekog predgrađa Beograda, gde su dve, tri automehaničarske radnje i po koji pas lutalica. U dugoj ulici sa od letnje žege sprženim travnjakom i šibljem i po kojoj stabljikom kukuruza nismo primetili živu dušu. Studio je veliki. Nema, doduše, kranove i gomile reflektora po plafonu kao oni televizijski, ali, odmah se uočilo, onaj Kesićev astal je tu, skroz liči na prethodne astale iz prethodnih studija. I na astalu, odmah sam primetio, nema markera na mestu gde sedi gost-analitičar. Marker je nalepnica zalepljena na obodu stola čija je svrha da označi tačno mesto gde sedi gost kako ne bi ispadao iz kadra, već bio fiksiran na "svoju" kameru. - Taj marker treba da ti bude u nivou međunožja - sećam se da mi je Zoran Kesić to rekao pre 13 godina kada sam prvi put seo na stolicu "analitičara". Bio je 30. oktobar 2013, snimali su drugu po redu emisiju "24 minuta" u studiju Televizije B92, tamo negde kod pumpe "Zmaj". Studio se nalazio kraj [autoputa](#), okolo je bila šuma gde je "zemunski klan" povremeno ukopavao svoje "pacijente". Nije baš neki ambijent za snimanje najduhovitijeg TV formata novije srpske istorije, ali u tom trenutku niko i nije znao da će "24 minuta" eksplodirati baš iz tog malko sumornog krajolika. Do studija nas je tada dovezla Kesićeva supruga, pošto ni on ni ja nemamo vozačke dozvole, i za razliku od Neše za ovih 13 godina nismo pokušali ni da ih dobijemo, što je naš mali doprinos bezbednosti saobraćaja. Pa ako nas se Ministarstvo zdravlja seti za Dan bezbednosti u saobraćaju, seti se, ako ne, nikom ništa, to je bila naša dužnost. Posle su već, kako je "24 minuta" rastao, goste i analitičare dovozili studijski vozači, organizacija je postala savršena, kako i doliči najgledanijem TV formatu. Kesić je poslednjih godina neretko stizao skroz obučen za snimanje, ulazio u studio, snimio celu emisiju u dahu, po redu - od početka do kraja kako se i emituje - i odmah posle smo odlazili svako na svoje redovne aktivnosti. A vrlo često i u kafanu. Jedno vreme se "treće poluvreme" održavalo u "Tezgi", na kraju Skadarlije, tu bismo znali da zaginemo. Sad u petak je sve počelo ispočetka. Reditelj Sale se iskusno snalazio sa kablovima razvučenim po celom studiju. Činilo mi se da bi, da mi je neko dao zadatak da sam razvučem i "uštrikam" svaki kabl tamo gde treba, pre izabrao da se obesim o plafon o bilo koji kabl, ne pravim pitanje. Viktor je preko daljinskog pomerao tekst na teleprompteru, spravici popularno zvanom "idiot" sa koje voditelji čitaju scenario a zapravo izgleda da sve govore iz glave. E sad (vidi sliku), u novonastalim okolnostima prvog partizanskog izdanja "24 minuta", Viktor je to morao da obavlja tako što je ležao na podu studija ispred Kesićevog stola, na nekim jastucima, jer drugačije opcije (obično se to radi iz režije) nije bilo. Kada je emisija konačno emitovana u subotu na jutjubu, pedantni lovci na "filmske greške" uočili su u donjem levom uglu širokog kadra, ispred Kesićevog stola, Viktorovu glavu. - Je l' ono Viktorova glava na 0:27? Viktorov cameo je sjajan! - pisali su komentatori na Jutjubu, i bila je to mala pobeda spontanosti i "štapa i kanapa" prvog jutjub izdanja "24 minuta" u novijoj istoriji. I primećeno je takođe da je meni stigla poruka na mobilni, koji je stajao na stolu, usred tih 12 minuta analiziranja sa Kesićem. - Najbolje je bilo ono kad ti je stigla poruka na mobilni - zezale su kolege već od subote uveče, što nije prvi put da moj prastari "samsung S10 plus" pobere veće simpatije od njegovog vlasnika. Jednom, kada smo snimali PLJiž zazvonio je usred snimanja, melodija zvonjave bila je "Two minutes to midnight" Ajron Mejdena, i onda je jutjubovski komentatorluk napisao ispod snimka: "Najbolji deo Dražinog učešća u emisiji je kada sa njegovog mobilnog svira Ajron Mejden!" Za 13 godina sam 21. put bio analitičar u "24 minuta" i prošlog petka je bio dvadeset drugi, premijerno u varijanti "". I mogu vam reći da je bilo lepo, poletno, spontano i u vazduhu se osećalo da će 23. nastup biti na nekom boljem, na nekom lepšem mestu. Moja procena je da će to biti u Takovskoj 10. Dogodine na RTS-u! Stavovi autora u rubrici Dijalog ne odražavaju nužno uređivačku politiku Danasa. Ime * Komentar

